

Bir gazete - bir yeni eğilim Genç ARKADAŞ

«ARKADAŞ»ın devrimci kesimin alışlagelmiş hitap biçimlerinden biri olduğu bilinir.

Y. Güney ve onun «Arkadaş» filminin popülaritesinin yüksek olduğu bir zamanda «Genç Arkadaş» isimli bir gazete çıktı. Gazete İstanbul Ülkü Ocaklarının yayın organı.

Ülkü Ocaklarının bu yavuz yöneticileri gülünç bir pişkinlik örneği olan gazetelerinde yalnızca isimleri çarpıtmıyorlar. Çarpıtma işlemi, anti-emperyalizm, toplumculuk, anti-kapitalizm gibi dünya ve Türkiye'de açık tanımlarını bulmuş kavramlar üzerinde de uygulanıyor.

Bu taktikler, ülkemize özgü değil. Okurlarımız hemen tüm dünyadaki ırkçı-faşist hareketlerin, aynı temalarla, aynı bağınaz ve çarpık mantıkla «fikir»ler ürettiğini bilirler. Ülkemiz için yeni olan bugüne değin klasik milliyetçilik ve onun faydacı anlayışının yerine özellikle Nazi pratiğinin denediği ve kullandığı usul ve tekniklere geçiş eğilimidir. Bu eğilim MHP içinde bu gazete ve etrafındakilerce geliştiriliyor.

«Genç Arkadaş»ı bu perspektif içinde tanıyalım.

Öncelikle «doktriner» bu genç arkadaşlar. «Doktriner Milliyetçiliğin bayrağı»nı «elinde» tuttuğunu iddia eden Ülkü Ocaklıların gazetesinde bu «doktrin»le epey uğraşıyorlar. Gerçi ne olduğunu pek çıkaramıyorlar ve 4. sayıda Bay M. Turhan tüm denemeleri sonucu yazdığı 5-6 tarifi hiçbirini yeterli bulmayarak bunalmış olacak ki «bir kavramın bu kadar çok tarifi varsa o kavram yok demektir» diyor. Daha kestirme bir yöntemle başvurmayı yeğliyor. Henüz işin başında olduklarından bu zorlanmaları olağan karşılanmalı.

Ancak bazı «fikir»leri pek seviyorlar. Sabit fikir veya içgüdü gibi birşeyler anladıklarından veya bu «fikir»lerde o özellikleri gördüklerinden olacak. (Okuyucularımız bay Hitler'in de bu doktrin-fikir işine bayağı kafasını taktığını hatırlarlar. Hitler'de de öyle bilim-düşünce tutarlılığı gibi kaygı ve zorunluluklar yoktur. Onun için doktrin sapan gibi bir şeydir ve fikirler de taşlara benzer. En iyi doktrin taşı en iyi fırlatan sapanıdır. En iyi taş da rastladığı kafayı en iyi şişirendir.) Bu «fikir»lerden bir kısmını görelim:

«Anti-emperyalist olmak başka şey, yabancı dillerde yazılmış komünist metinleri tercüme edip sokak köşelerinde «masumane» satışa çıkarmak başka şeydir» (Sayı 4, s. 7)

«Emperyalizmin silâhları olan kapitalizm ve komünizm» (Sayı 5, s. 5)

«Emperyalizm yahut sömürgecilikle İSTİLÂ'yı karıştırmamak gerekir. İkisi arasındaki en önemli fark 'emek farkı'dır. 'İstila' sadece ekonomik maddeler üzerinde hâkimiyet kurarken, Emperyalizm'in emek üzerinde de baskı ve hâkimiyeti vardır.

Boyunduruk altına alınan bir millete emperyalizm uygulanmışsa, milletin 'emek gücü' de sömürülmektedir...» (Sayı 4, s. 7)

Ayrıca 4. sayının yukarıdaki alıntıyla da kapsayan yazısının adı «Cici emperyalizm, öcücü emperyalizm». Yazıda bu «cici ve öcücü» nün tanımları da var:

«Kapitalist tipi emperyalizm dostluk yoluyla gelir. Geldiği ülkeyi kendisine kolay kolay kopulmayacak bağlarla bağlayan bir 'cici emperyalizm'dir. Zamanımızda en iyi temsilcileri ABD, İngiltere ve Fransa'dır.

«Sosyalist tipi emperyalizm ise kanlı ve baskılıdır. Ani istilâlar bu 'öcücü emperyalizmin' taktiğidir. Temsilcileri Sovyet Rusya ve Çindir.»

Bu pek orijinal ve açık (!) fikir (!) lere devam edelim:

«Zekât, sadaka, ülüş, başak, doğum, düğün, dinî günler ve ölüm anlarında verilen ziyafetler, lokmalar, hayırlar, dış kiralaları Türk toplumculuğunun unsurlarıdır.»

«Zekât, sadaka, dış kirası» vereceklerin toplumculuğunu daha fazla örnekleme gereksiz. Ne olduğu apaçık değil mi?

4. sayıda «Savaşımız vurguncu düzenedir!» manşeti altında bugüne değin vurguncu düzenle savaşanlarla savaşmış olan Ülkücülerin alışmasını görerek «Evet, yanlış okumadınız! Savaşımız tekelci sermayenin vurguncu düzeninedir» diyor bu «Genç Arkadaş» gazetesi. Ardından bu «vurguncu düzene» karşı olmasının gerekçesini açıklıyor:

«Hiç şaşımaya hacet yok, kapitalistlerin düzenden yana, aslında düzensizlikten yana olduklarını kabulde zarfuk çekmeyenler, Marksistlerin düzen tutucular olduğu-

nu pek kabule yanaşmıyorlar.»

Tabii ki bu «kabule yanaşmayanlar»ın dünyada tarih, ekonomi gibi bilimlerin hiç değilse var olduğunu bilen bazı saf ülkücüler olduklarını anlıyoruz.

Tarih denince «Genç Arkadaş»ın 1. sayısında Türkiye tarihine ait bölümünün inci dükkânı olduğunu belirtmek gerekiyor. Okuyucularımız bulurlarsa okusunlar ve örneğin Lâle devrinin III. Selim devrinden sonra geldiğini keşif ve icat eden «Genç Arkadaş»a ve onun yazarına teşekkür etsinler.

«Devrimciyim diyenlere açık mektup» lar yayınlayan «Genç Arkadaş» devrimcilerle «gemileri, kültür sarayını, Defterdarlığı niçin yaktıklarını, dokuz fabrikayı sabote etmek için niçin plan yaptıklarını» soruyor. Bu kadarına da pes!

«Kıbrıs tümüyle Türk'ün Malıdır» başlığı altında 6 tane delil ileri sürülmekte ve «bu delillerle Kıbrıs'ın Türk Malı olduğunu «tesbit ettikten» sonra yapılması gerekenler sıralanmaktadır. Öne sürülen deliller öylesine ilginçtir ki bu «delil» mantığına göre herhangi bir yerin herhangi bir devlet tarafından zaptı pekâlâ mümkündür. Böyle bir dizi örneklemeler verilebilir «Genç Arkadaş»tan.

Aşlında gazetenin bugüne değin sürdürdüğü yayının amacı ilginç ve yenidir ülkemizde. Bugüne değin yalnız sloganlar düzeyinde sürdürülen bir eğilim böylece düzenli bir yayın organına sahip oluyor. Bu eğilim daha önceki İtalyan ve Alman faşist hareketinin mantık ve tekniklerini geliştirmek istemekte. Bay Türkeş'in pek ismi geçmeyen yayınlarıyla, Türkiye faşizminin yeni uğraşını temsil ediyorlar. «Başbuğ»luk kurumunun faşist akım içindeki yerini saklı tu-

tarsak, bugüne değin MHP'ye hâkim olan klasik şoven - milliyetçi para - faşistler ekibine karşı bir hareketin organı olduğunu söyleyebiliriz. Bu, MHP içinde, bu tip partilerdeki gizli ve üstte sürdürülen sırtlan kavgasının dışa vurmasını mı göstermektedir?

ÜCRET

**Alpaslan Işıklı
Doğan Yayinevi,
137 sayfa, 10 Lira**

Geçtiğimiz Mart ayında Alpaslan Işıklı'nın *Ücret* adında bir kitabı yayımlandı. Yazarın daha önce yayınladığı *Sendikacılık ve Siyaset*'in boyutlarında değil *Ücret*. Değişik bir yarar sağlamak amacıyla yazıldığı anlaşılıyor. Önümüzdeki dönemin sendikal mücadelesinde her an işe yarayacak, dolayısıyla her an el altında bulundurulması gereken bir kitap. Bilimi, basitleştirme çabası içinde sulandırmadan ve doğrudan doğruya işinin hizmetine sunan bir çalışma. Bu özellikleriyle, yalnız belli bir bilgi ürünü değil, aynı zamanda belli bir zihniyetin, tutumun da ürünü.

Kitap, ücret konusunun tartışılmasına *akademik düzeyde* bir yenilik getirmiyor belki. Çünkü amacı bu düzeyde bir etki sağlamak değil. Ama akademik düzeyde yürütülen tartışmaların özünü çok anlaşılır bir özetlemeyle günün sorularına bağlıyor ve böylece önümüzdeki dönemin ücret mücadelesine bir yandan tarihî, bir yandan da gereğince akademik bir arka-plan hazırlıyor. Ücretin tarihî gelişmesini kısaca anlattıktan sonra teorik incelemesini yapıyor ve bugünün Türkiye'sindeki somut durumunu çiziyor.

Giriş bölümünde ücret'in kapitalist sistemdeki gelirler arasında yeri ve iş-gücünün